

димъ вѣнъ отъ града. Тамъ имаше една хубава градина заградена съ плетъ. До плета имаше едно много клончесто дърво. Тукъ подъ дебелата сѣнка седнахме да си починемъ. Като си приказвахме подъ това дърво, нѣщо изфуча надъ главитѣ ни и прѣдъ насъ се показа единъ хубавъ овенъ съ извити рогове. Той прѣскочи плетътъ и слѣдъ него една слѣдъ друга прѣскочихъ около 30 овце. Най сетнѣ прѣзъ плета прѣскочи едно момче и едно рошаво куче. Тогавъ чакъ се разбрахме, че това е малко стадо овце. Тукъ си припомнихъ за овцетѣ една приказка, която бѣхъ чувалъ отъ баба Пена. Въ тѣзи приказка се разправяше, че, ако една овца се хвърли въ трапъ или рѣка, то слѣдъ нея една по една ще се нахвърлятъ всичкитѣ овце.

Овчарчето съ овцѣтѣ и кучето отидохъ на близката ливада. Овцѣтѣ пасѣхъ зелената трѣвица, агънцата поскачахъ около майкитѣ си, а овчарчето съ кучето си стояхъ на сѣнка подъ едно дърво. Слѣдъ малко овчарчето извади медѣнниятъ си кавалъ и засвира една хубава овчарска пѣсень. Менѣ ми станъ толкози драго, щото почнахъ да завиждамъ на овчарчето. Най много обикнахъ скокливитѣ агънца и вечерята като си отидохъ накрахъ татя да ми купи агънце. Подиръ два дена тати ми донесе едно много хубаво бѣло агънце. Азъ много му се радвахъ и щомъ си научвахъ уроцитѣ, отивахъ да го пасъ въ лелината градина. Моето агънце подиръ една година порастна и станъ голѣма овца. Овцата се обагна едно черно агънце. Подиръ два мѣсеца тати вика да острижѣтъ козината на